

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2013. január 24. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2012. július 10. napján kihirdetett 2.B.415/2011/16. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés és közügyek gyakorlásától eltiltás időtartamát 5-5 (öt-öt) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A börtönbüntetésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárás során 6.000 (hatezer) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Győri Törvényszék a 2012. július 10. napján kelt 2.B.415/2011/16. számú ítéletében I.rendű vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki életveszélyt okozó testi sértés büntetében (Btk. 170. § (1), (6) bekezdés I. fordulat) és súlyos testi sértés büntetékének kísérletében (Btk. 170. § (1), (2) bekezdés). Ezért halmazati büntetésül 2 év 10 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Beszámította a vádlott által fogvatartásban töltött időt, valamint elrendelte a Mosonmagyaróvári Városi Bíróság Bk.201/2009/2. számú ítéletével kiszabott 6 hónap börtönbüntetés végrehajtását, továbbá határozott a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére, súlyosítása végett fellebbezést jelentett be. Álláspontja szerint a törvényszéknek a halmazati szabályokra tekintettel 2 évtől 11 évig terjedő büntetési tételkereten belül kellett volna tetтарыыos büntetést kiszabni - a súlyosító és enyhító körülmények megfelelő mérlegelésével - akként, hogy a büntetési tétel középértéke az irányadó. A családon belüli erőszakos jellegű bűncselekmények elszaporodottsága miatt a generális prevenció cél is csak súlyosabb, a kiszabott büntetést

évekkel meghaladó mértékű szabadságvesztés alkalmazásával érhető el. Ezért hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabására tett indítványt.

A vádlott és védője részben felmentésért, részben enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.4/2012/4-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést helyes indokainál fogva fenntartotta. A védelem által bejelentett fellebbezést alaptalannak találta.

A fellebbviteli főügyészség rámutatott, hogy megalapozott tényállást állapított meg az elsőfokú bíróság a büntetőeljárás szabályok betartásával. A lefolytatott bizonyítási eljárást követően azonban a tényállás pontosításra szorul azzal, hogy a sértett nyakszirttáji és a jobb mellkasfél hámhúzódasos sérülései önmagukban 8 napon belül gyógyultak. Egyebekben megalapozottnak találta a tényállást.

A törvényszék indokolási kötelezettségének eleget tett, és helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, továbbá az általa elkövetett bűncselekményeket is törvényesen minősítette.

A büntetés kiszabása tekintetében a fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az enyhítő körülmények közül a vádlott tényfeltáró vallomására, illetőleg személyiségzavarára történő utalásokat mellőzni szükséges, hiszen többször módosította vallomását, a tényleges tényfeltárásig nem jutott el. Ily módon nyilatkozatait enyhítő körülményként figyelembe venni nem indokolt. A személyiségzavara nem éri el a kóros elmeállapot szintjét, ezért szintén nem lehet büntetést enyhítő hatása. Ugyanakkor indítványozta az enyhítő körülményeket kiegészíteni azzal, hogy a terhelt súlyosabban minősülő cselekménye közvetetten életveszélyes állapotot eredményezett, míg a másik cselekménye kísérleti szakban maradt. Erre tekintettel eltúlzottan enyhének találta az elkövetéskor hatályban lévő Btk. középértékű szabályára figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetést.

Ezért indítványozta a fellebbviteli főügyészség, hogy az ítélet a Győri Törvényszék ítéletét változtassa meg, és a terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamát jelentősebb mértékben emelje fel, a tényállás megalapozatlanságát az iratok tartalma alapján küszöbölje ki, egyebekben pedig az ítéletet az enyhítő körülmények korrekcióját követően hagyja helyben.

Az ítélet nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője változatlan formában fenntartotta az átiratban foglaltakat. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrány a bírói gyakorlatnak megfelel, a fokozatosság elvéhez is illeszkedik, azonban a vádlottal szemben kiszabott korábbi büntetések nem voltak alkalmasak arra, hogy visszatartsák őt újabb, erőszakos bűncselekmény elkövetésétől. Kitért az enyhítő körülményekre, majd utalt arra, hogy a középértékű szabály már hatályban volt. Erre figyelemmel indítványozta a fő- és mellékbüntetés jelentős felemelését.

A védő perbeszédében kifejtette, hogy a súlyosabb bűncselekmény, vagyis az életveszélyt okozó testi sértés büntette vonatkozásában nem állnak rendelkezésre olyan bizonyítékok, amelyek egyértelműen a vádlott bűnösségét támasztanák alá. Gyakorlatilag csak a sértett vallomása áll rendelkezésre. Mivel a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a vádlott terhére, ezért felmentést indítványozott a bűncselekmény vonatkozásában. Rámutatott továbbá arra, hogy a büntetés kiszabása során a sértetti közrehatást figyelembe kell venni. Rendszerezések voltak a vádlott és a sértett között a veszekedések, gyakorlatilag

kiprovokálta a bántalmazásokat a sértett. Indítványozta, hogy az ítélőtábla a felmentésre, illetve az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezésnek adjon helyt.

A vádlott csatlakozott a védője által elmondottakhoz. Megbánta tettét. Sokszor veszekedtek élettársával, kérte őt, hogy költözzön el a lakásából, amit nem tett meg.

Az ítélőtábla a Be. 348.§ (1) bekezdése szerinti felülbírálat során az ügyészi fellebbezést és a fellebbviteli főügyészség indítványát alaposnak találta, míg a védelmi fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartva, megfelelő körben és törvényesen folytatta le az eljárást. Eleget tett ügyfelderítési kötelezettségének, beszerezte a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat, ezeket egyenként és összességében értékelte. Számot adott arról, hogy a tényállás megállapítása során mely bizonyítékokat, miért vett figyelembe.

Elemezte a vádlott vallomásait, amelyeket összevetett a sértett és a tanúk nyilatkozataival, a szakértői véleményekkel, orvosi dokumentációval, egyéb okirati bizonyítékokkal. Ezek logikus értékelését követően állapította meg a tényállást, amely megalapozott, és csupán a 2./ tényállási pont kapcsán szorul kiegészítésre a következőkkel az igazságügyi orvos szakértői vélemény alapján (nyomozati iratok 54-55. oldal).

A sértett nyakszirttáji sérülése kis, legfeljebb kis-közepes erejű, tompa erőbehatás, a máj repedésével járó hasüri sérülés legalább közepes, vagy azt meghaladó nagy erejű direkt, tompa erőbehatás következtében jött létre.

sértett sértett nyakszirttáji és a jobb mellkasfél hámzúzódásos sérülései önmagukban 8 napon belül gyógyultak.

Ezzel a korrekcióval a tényállás mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így alapját képezhetette a másodfokú bíróság eljárásának is.

Az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenysége megfelelő. A másodfokú eljárásban az elsőfokú bíróság által értékelt bizonyítékokat felülvizsgálni - a felülmérlegelés tilalmára tekintettel - nem lehet. Így nem kerülhetett sor a vádlott felmentésére a 2./ tényállási pont vonatkozásában.

I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségére levont következtetés okszerű, a cselekmények minősítése törvényes, a jogi indokolás helytálló.

A súlyosító és enyhítő körülményeket felsorolta az elsőfokú bíróság.

Az ítélőtábla osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját abban, hogy nem hagyható figyelmen kívül, hogy a bűncselekményeket a vádlott az új Btk. hatálya alatt követte el, amely kötelezően előírja, hogy a büntetések kiszabásánál a középértékből kell kiindulni. A vádlottal szemben halmazati büntetést kell kiszabni, a büntetési tételkeret 2-11 évig terjed, ami azt jelenti, hogy 6 és fél év a középérték, amely a kiindulási alap.

Az ítélőtábla a középértéket el nem érő mértékben állapította meg a börtönbüntetés tartamát. Ennek során figyelembe vette azon enyhítő körülményt, hogy közvetett életveszélyes sérülései keletkeztek a sértettnek a 2./ cselekmény esetében, illetőleg továbbra is enyhítő körülménynek tekinti az ítélőtábla a bírói gyakorlatnak megfelelően, bár nincs nagy nyomatéka, a személyiségzavart, függetlenül attól, hogy korlátozta-e bármilyen fokban a vádlott beszámítási képességét. Ugyancsak enyhítő körülmény, hogy a vádlott részben beismerte a bűncselekmény elkövetését, illetőleg azt, hogy megbánta a cselekmények elkövetését, továbbá, hogy az 1./ alatti testi sértés büntette kísérleti szakban maradt.

E mellett azonban számos súlyosító körülmény is fennáll. Jelen ügyben a sértett bántalmazása a vádlott részéről már a harmadik, illetve negyedik eset volt. Az előéleti adatok tartalmazzák, hogy korábban kétszer, ugyancsak az élettársa sérelmére elkövetett bűncselekmény miatt indult ellene eljárás. Először vádelhalasztás történt, majd felfüggesztett börtönbüntetést szabott ki vele szemben a bíróság, amelynek próbaideje alatt követte el a jelen ügy tárgyát képező cselekményeket. További súlyosító körülmény az ittas állapotban történő elkövetés és a családon belüli erőszak elszaporodottsága.

Összességében az ítélőtábla álláspontja szerint, hangsúlyozva azt, hogy a büntetés kiszabásakor a hatályos anyagi jogszabályok értelmében a középértékből kell kiindulni, az 5 év börtönbüntetés és 5 év közügyektől eltiltás szolgálja a törvényben előírt büntetési célokat. Kellő visszatartó erőt jelent ahhoz, hogy akár a vádlott, akár más bűncselekményt kövessen el.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, mindezek alapján az ítélőtábla a Győri Törvényszék döntését a rendelkező részben foglaltak szerint a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a Btk. 99.§ (1) bekezdésén, a bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

Győr, 2013. január 24. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

.Vajda Edit sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és ezzel a Győri Törvényszék 2012. július 10. napján kihirdetett 2.B.415/2011/16. számú ítélete meg nem változtatott részében 2013. január 24. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

2013. január 24. napján

. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: